

flora og fauna, der er karakteristisk ved netop denne driftsform, stadig findes. At et areal har været stævningsskov ses især på træernes basis, hvor den gamle, ofte hule stub endnu står, samt ved at træerne ofte er flerstammede.

Stævningsskifte betyder, at skovarealet drives i kort omdrift, med træarter, der egner sig til at skyde fra stubben og/eller rødderne. Det er typisk hassel, rød- el, ask og eg, men også andre arter kan der være lokal tradition for at stævne. Alt efter formål blev skuddene tyndet og endeligt afdrejet efter 15-20 år, når de havde nået arms- eller benstykkelse. Der har ofte været overstandere på arealet, og arealet kan have været drevet i kombination med kreaturgræsning, jf. bemærkningerne til § 16, stk. 10.

Egekrat og bøgepur kan være eksempler på stævningsskove. Egekrat findes hovedsagelig i Midt- og Vestjylland, og bøgepur findes blandt andet i de nordøstjydske skove. Der er tale om natur- og/eller kulturbetingede krat af eg og bøg. Ellesumpe er en anden værdifuld type stævningsskove, der findes på fugtige eller oversvømmede arealer.

Stævningsskovene har med den relativt lysåbne skov, hvor de afdrejvne arealer har skiftet rundt i skoven, et helt særligt dyre- og planteliv. Ligeledes har jordbunden under de gamle stævningsskove oftest aldrig været udsat for jordbearbejdning. De enkelte træer i stævningsskoven kan, som det kendes fra egekrat, have en betydelig alder som individer, selv om den nystævnede skov ser ung ud. De kan derfor ofte betragtes som de gamle skoves efterkommere.

Efter lovens § 19, stk. 1, nr. 1, kan der ydes tilskud til drift af stævningsskov.

ad stk. 10

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 17, stk. 5, bortset fra at »træbevoksede arealer« er ændret til »skovbevoksede arealer«.

Hensigten med bestemmelsen er fortsat, at dyrehold som hovedregel ikke må finde sted på skovbevoksede arealer i fredskov. Eventuel tilladelse efter § 18b til at fravige bestemmelsen om dyrehold kan gives, hvis der foreligger en rimelig begrundelse, der er forenelig med god og flersidig skovdrift, og hvis dyrene ikke forventes at volde skade på skoven.

Karakteristisk for græsningsskovene er en lyskrævende bundflora, og en rig insektfauna tilknyttet dels urtefloraen, dels de store, gamle træer. Skovtypen kan være bevaringsværdig i henhold til naturskovsstrategien. Mange egekrat, bøgepur og stævningsskove har i øvrigt været drevet i kombination med græsning.

Tilladelse til dyrehold vil navnlig blive givet til skovarealer, hvor spor af græsningsskoven stadig

kan konstateres, eller hvor der er mulighed for, at rester af den flora og fauna, der er karakteristisk ved netop denne driftsform, stadig findes. Sporene kan være enkelte, markante, gamle træer med lav krone eller bidtolerante pionertræarter som tjørn og ene. Også historiske kort, beretninger, stednavne m.m. kan indikere, at skoven engang har været græsningsskov.

Dyrehold kan tillades af natur- eller kulturhistoriske grunde:

- F.eks. vil dyrehold kunne tillades, hvor dyrene er afgørende for introduktion eller fortsættelse af en bevaringsværdig, gammel driftsform. Ved tilladelse lægges der vægt på, at det er driftsformen og den naturtype den afstedkommer, der er målet, og ikke opdrættet af dyr.
- Græsning med kreaturer har tidligere været vidt udbredt i de danske skove. Driftsformen skabte en lysåben skov med spredtstående træer, hvor græs og urter på skovbunden havde gode vilkår. Ny træopvækst havde hårde betingelser, hvorved fornyelse af skoven forudsatte hegning. Tilladelse til dyrehold kan også gives af skovdyrkningsmæssige grunde:
- Bevoksingsforyngelse ved hjælp af svin, der roder i jordbunden, kan have en såvel skovdyrkningsmæssig som kulturhistorisk værdi.
- Græsning som miljøvenlig bekæmpelse af uønsket vegetation i nåletrækulturer af f.eks. nordmannsgran kan også være en gavnlig anvendelse af dyr i skoven.

Anvendelse af dyr i skov- eller naturpleje forudsætter endvidere, at der er indhentet nødvendig veterinær godkendelse og truffet de nødvendige forholdsregler omkring hegning m.v.

Hjortefarme er ikke forenelig med god og flersidig skovdrift og kræver derfor tilladelse efter § 9, stk. 1 (ophævelse af fredskovspligt). Bekendtgørelse nr. 591 af 9. juli 1993 om opdræt af hjortedyr indeholder bestemmelser for erhvervs-mæssigt opdræt af hjortedyr (hjortefarme). En indhegning af hjortedyr kan undtages fra reglerne i bekendtgørelsen, såfremt en række betingelser er opfyldt (dyrehave), men kræver fortsat tilladelse efter skovloven.

Efter lovens § 19, stk. 1, nr. 1 kan der ydes tilskud til etablering af blandt andet græsningsskov.

ad stk. 11

Den foreslåede bestemmelse omfatter fortsat tilfældig, uorganiseret hensmidten af overflødige genstande, og den er enslydende med den gældende lovs § 17, stk. 6, bortset fra, at »henkastes« er ændret til »anbringes«. Dette er sket for at tydeliggøre, at skovene ikke skal tjene til at aftage f.eks. byggeaffald